

Biuletyn Tygodniowy CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

15-21 stycznia 2013

3/2013 (203)

Wiadomość tygodnia

W GNIEŹNIE ZAKOŃCZENIE JUBILEUSZU PALLOTYŃSKIEGO

Prymas Polski abp Józef Kowalczyk przewodniczył w niedzielę 20 stycznia 2013 r. w katedrze gnieźnieńskiej Mszy św. sprawowanej na zakończenie Roku Jubileuszowego ogłoszonego z okazji 50. rocznicy kanonizacji Wincentego Pallottiego. Rocznicowe obchody trwały od stycznia 2012 roku i miały charakter jubileuszowego pielgrzymowania. Gniezno było ostatnią stacją na szlaku tej pielgrzymki.

Nawiązując do hasła towarzyszącego modlitwemu spotkaniu w Gnieźnie „Świętość przyszłością apostołstwa” Ksiądz Prymas przyznał, że jest ono wystarczającym dowodem na to, że życie takich ludzi jak św. Wincenty Pallotti „nigdy się nie dewaluuje, nigdy nie traci na ważności, nigdy nie przestaje być aktualne” i jest nieustanną zachętą do podążania drogą świętości. „Święty Pallotti żył pragnieniem, by każdy człowiek poznał Bożą miłość i na nią odpowiedział. Marzył, by Kościół był miejscem, w którym każdy czułby się u siebie i odnalazł w nim swoje miejsce.

Przez swoje aktywne i twórcze posługiwanie w ówczesnym Kościele był człowiekiem swojego czasu, a jednocześnie zwiastunem przyszłości, prorokiem tego, czego dokonał Sobór Watykański II” – mówił abp Józef Kowalczyk w swojej homilii skierowanej do Rodziny Pallotyńskiej i wiernych zgromadzonych w katedrze. Zachęcał, by członkowie i sympatycy Zjednoczenia Apostołów Katol-

ickiego - wzorem swojego Założyciela - ożywiali wiarę i miłość wśród katolików, budzili w nich głębokie przeświadczenie o ich osobistym powołaniu do apostołstwa oraz przynagłali ich do realizacji tego powołania.

Mszę św. wspólnie z abp. Józefem Kowalczykiem sprawowali: abp Henryk Hoser SAC, ordynariusz diecezji warszawsko-praskiej, abp senior Henryk Muszyński, biskup pomocniczy gnieźnieński Krzysztof Wętkowski oraz bp senior Bogdan Wojtuś. W gronie koncelebransów, obecni byli także przełożeni obu pallotyńskich

Prowincji w Polsce – ks. Adrian Galbas SAC z Poznania oraz ks. Józef Lasak z Warszawy. W obchodach udział wzięli również ks. Arkadiusz Sosna, prowincjał ojców szensztackich, wywodzących się z charyzmatu św. Wincentego Pallottiego.

Ks. Adrian Galbas, jako przełożony prowincjalny Prowincji Zwiastowania Pańskiego, na początku Mszy św. przywitał uczestników liturgii, w których w gronie licznie reprezentowane były siostry pallotyńki z przełożoną s. Bernadettą Turecką na czele. Za: www.pallotyni.org

Wiadomości krajowe

Symposium na temat rekolekcji szkolnych w Lublinie

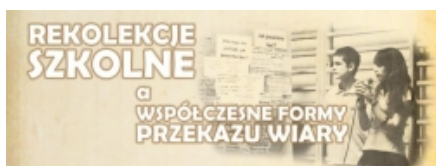
Pod hasłem „Rekolekcje szkolne, a współczesne formy przekazu wiary” w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim im. Jana Pawła II odbywa się dwudniowe sympozjum poświęcone ewangelizacji

młodzieży szkolnej i związanych z nią wyzwaniem, przed jakimi staje Kościół w Polsce.

Organizatorzy zauważają, że dla młodzieży w dużych miastach rekolekcje wielkopostne to niekiedy jedyna okazja, by

uczestniczyć w życiu liturgicznym Kościoła, gdyż ich rodzice przestali już praktykować. Dwudniowe obrady adresowane są głównie do duchowieństwa i poświęcone są poznaniu metod, jakie można wykorzystywać w przeprowadzaniu rekolekcji szkolnych. Organizator sympozjum, redemptorysta o. Mirosław Chmielewski podkreśla, że ma

ono posłużyć refleksji nad tym, jak dobrze przygotować to wydarzenie i wykorzystać je „dla dzieła głoszenia słowa Bożego wśród uczniów polskich szkół”.

Osobnym zagadnieniem jest kwestia obecności tego typu rekolekcji w życiu parafii oraz metody łączenia wymiaru pedagogicznego z ewangelizacyjnym i mistagogicznym, mającym na celu wprowadzenie młodego człowieka w świat wiary i jej tajemnic. – Na szkolnych rekolekcjach, szczególnie w dużych miastach spotykamy młodzież, która latami nie uczestniczy w życiu liturgicznym Kościoła, ponieważ nie praktykują ich rodzice. Pod koniec gimnazjum, a szczególnie w szkołach ponadgimnazjalnych zauważamy modę na porzucanie życia duchowego, przy równoczesnym widocznym zjawisku głodu duchowego młodych ludzi. Zatem rekolekcje mogą być czasem odnalezienia drogi do Chrystusa, do wspólnoty Kościoła, odnalezieniem drogi do swoich bliskich, do siebie samego. Rekolekcje są często dla nich jedynym czasem spotkania fizycznie z przestrzenią kościelną i sakralną. Od prowadzących rekolekcje zależy, jaką wytworzą atmosferę, aby młodzi zechcieli w Kościele i przy Chrystusie zostać – powiedział o. Chmielewski w wywiadzie dla lubelskiej edycji „Gościa Niedzielnego”.

Zdaniem redemptorysty należy dołożyć starań, by przepowiadanie Ewangelii było połączone nie tylko z wykorzystaniem współczesnych środków i języka, jakim młodzi posługują się na co dzień, ale przede wszystkim ze świadectwem przepowiadającego i osób zaangażowanych w organizację rekolekcji.

Uczestnicy sympozjum wysłuchają m.in. wykładów na temat przemian religijności wśród współczesnej młodzieży, miejsca rekolekcji szkolnych w programie katechezy i planie organizacji pracy placówki oświatowej. W sesjach popołudniowych przewidziano zajęcia, które pozwolą na zapoznanie się z metodami pracy wykorzystywanymi przez różnorodne organizacje i stowarzyszenia w prowadzeniu rekolekcji szkolnych (m.in. Przystanek Jezus, Armia Dzieci, Wspólnota Tymoteusz). Podczas dyskusji panelowych poruszone zostaną kwestie ewangelizacji w globalnym świecie mediów. Na szczególną uwagę zasługuje poniedziałkowe spotkanie zatytułowane „Rekolekcje naszych marzeń”, podczas którego licealiści opowiedzą o swoich doświadczeniach i oczekiwaniach związanych z rekolekcjami szkolnymi.

Organizatorami sympozjum są Katedra Współczesnych Form Przekazu Wiary

Institutu Teologii Pastoralnej i Katechetyki KUL, Komisja Apostolstwa Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce oraz Tirocinium Pastoralne Warszawskiej Prowincji Redemptorystów.

Za: www.deon.pl

Franciszkańscy ekolodzy z radością witają ekumeniczny apel Kościołów chrześcijańskich w Polsce

Bracia i Siostry, żyjąc dzisiaj, pomyślmy o jutrze” – zaapelowali o to przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski i zwierzchnicy Kościołów zrzeszonych w Polskiej Radzie Ekumenicznej. W siedzibie Sekretariatu Episkopatu podpisali oni 16 stycznia „Apel Kościołów w Polsce o ochronę stworzenia”.

„Nasze wspólne działania winny wyrażać prawdę o potrzebie roztrzonego i umiarkowanego postępowania we wszystkim, co jest związane z naszym środowiskiem” – podkreślają przedstawiciele Kościołów chrześcijańskich w Polsce. Podpisany przez nich dokument wskazuje, że „ochrona środowiska to nie tylko techniczny problem równowagi ekologicznej, ale także problem moralny i duchowy współczesnego człowieka, który zapomina, że on sam i świat są Bożym stworzeniem”.

Bóg stworzył świat i przekazał go człowiekowi, aby ten korzystał z jego darów i nim zarządzał. Ten obraz przekazuje nam Księga Rodzaju. Pismo Święte wielokrotnie opisuje piękno świata stworzonego przez Boga. Niestety, współcześnie „produkujemy góry śmieci, trującą żywność, wycinamy lasy, otaczamy się światem z plastiku. (...) Żyjemy tak jakbyśmy byli ostatnim pokoleniem, które zamieszkuje Ziemię” – zauważają przedstawiciele Kościołów w Polsce.

Choć sygnatariusze apelu dostrzegają wkład wielu chrześcijan na całym świecie w konkretne programy służące ochronie Bożego stworzenia, zachęcają do większej wrażliwości w tym względzie. „Ufamy, że nasz apel spowoduje, że ludzie wierzący wpłyną na swoje otoczenie, by zlikwidować szkodliwe działania, takie jak wywożenie śmieci do lasu czy bezmyślne zaśmiecanie ulic, dróg i pól” – czytamy. Apel ten skierowany jest także do władz państwowych i samorządowych.

Koroną stworzenia jest człowiek, stąd Apel Kościołów podnosi także kwestię ochrony życia ludzkiego. „Dlatego zabiegamy o ochronę życia człowieka od samego poczęcia i o respektowanie jego godności. Apelujemy o wspieranie takiej polityki społecznej, która pozwala na krzewienie życia wszędzie tam, gdzie radykalnie zmniejsza się przyrost naturalny” – zwracają uwagę przedstawiciele Kościołów.

Za: **BP Episkopatu**

To cenna inicjatywa i dobry początek do dalszych wspólnych chrześcijańskich inicjatyw na rzecz Bożego stworzenia – komentują polscy franciszkanie, z Ruchu Ekologicznego św. Franciszka z Asyżu.

O. Zbigniew Świerczek, współzałożyciel Ruchu Ekologicznego św. Franciszka z Asyżu (REFA) powiedział, że Apel jest skierowany do chrześcijan jako wezwanie do ukazywania swojej wiary w Boga Stwórcę i Pana wszechświata przez czyny zmierzające do ochrony życia człowieka i wszystkich innych stworzeń. Prosi o świadectwo wszystkich uczniów Chrystusa, z podkreśleniem „wszystkich”, a nie tylko tych, którzy już są zaangażowani w ochronę środowiska. Autorzy są przekonani, że sposób widzenia świata przez ludzi ma duży wpływ na ich postawę wobec tegoż świata. Dlatego już w pierwszych zdaniach jest przypomniana prawda, że świat powstał „z woli kochającego i mądrego Boga”. Spojrzenie materialistyczne na świat jako „wynik ślepego przypadku” pozwala człowiekowi na dowolne manipulowanie elementami takiego świata i traktowanie jego bogactw jako niczyjej własności, albo własności tego kto szybciej po nie sięgnie lub ma narzędzia umożliwiające ich pozyskanie. Spojrzenie wiary zobowiązuje do współpracy z Bogiem w trosce o dzieło stworzenia. W dokumencie zostały zaproponowane także konkretne przykłady współpracy człowieka z Bogiem Stwórcą.

O. Stanisław Jaromi, franciszkanin z Krakowa, przewodniczący Ruchu Ekologicznego św. Franciszka z Asyżu (REFA), redaktor portalu chrześcijańskich ekologów www.swietostworzenia.pl stwierdził: Bardzo się cieszę, że mamy apel Kościołów w Polsce o ochronę stworzenia, podpisany przez najważniejsze wspólnoty chrześcijańskie działające w naszym kraju. To cenne, że zwraca on uwagę zarówno na techniczne problemy ekologiczne, jak i wskazuje na jego wymiar moralny i duchowy; że wzywa do unikania nadmiernej konsumpcji i odpowiedzialnego korzystania z dóbr naturalnych przypominając o „mądrej ascezie”.

Szkoda jednakże, że zabrakło w nim odniesienia do najbardziej obecnie dyskutowanych kwestii ekologicznych, jak ochrona bioróżnorodności i najcenniejszych obszarów dzikiej przyrody w Polsce (na czele z Puszczą Białowieską), zmiany klimatyczne i wpływ na nie marnotrawnego stylu życia (Polacy wykorzystują dwa razy

więcej surowców niż mają do dyspozycji, co oznacza, że w połowie żyjemy kosztem innych krajów) czy wprowadzanie do Polski GMO – organizmów modyfikowanych genetycznie. Brak też wiążanego z problematyką ekologiczną odniesienia do zwierząt i ich praw (ostatnio mocno dyskutowanego w kontekście uboju rytualnego). Mam zatem nadzieję, że to dobry początek do dalszych wspólnych chrześcijańskich inicjatyw na rzecz Bożego stworzenia. Jms

Nowy przełożony warszawskiej Inspektorii salezjanów

W czasie zimowej sesji plenarnej Rady Generalnej w dniu wczorajszym, 17 stycznia, Przełożony Generalny ks. Pascual Chávez mianował nowego Przełożonego Inspektorii Warszawskiej pw. św. Stanisława Kostki. Został nim ks. Andrzej Wujek, obecny wikariusz inspektora.

Ks. Andrzej Wujek urodził się 12 stycznia 1961 r. w Prostyniu. Do salezjańskiego nowicjatu w Czerwińsku wstąpił w 1980 r. W 1987 w Kawnicach złożył śluby wieczyste, a święcenia kapłańskie przyjął w 1988 r. w Łądzie.

Był dyrektorem postnowicjatu w Łodzi w latach 2004-2007 i ekonomem (2007-2009), a następnie (2009-2010) wikariuszem domu w Lublinie.

Obecnie, poza pełnieniem funkcji Wikariusza, jest Delegatem ds. Rodziny Salezjańskiej.

Ks. Wujek, który zastępuje ks. Sławomira Łubiana, obejmie nowy urząd w sierpniu 2013 r. Za: www.salezjanie.pl

Startuje „Studium Dominicanum”

Aż 170 osób rozpocznie zajęcia w Studium Dominicanum – Szkole Filozofii i Teologii im. Ojca Jacka Woronieckiego, którą otwierają dominikanie z warszawskiego Służewa dla tych, którzy chcą poszerzyć swoją wiedzę religijną. „Tak duże zainteresowanie spowodowane jest swego rodzaju głodem poznania różnych aspektów myśli chrześcijańskiej i podstaw wiary, która rozwija Kościół od dwóch tysięcy lat. Zdobyta wiedza może pomóc, w pewnym zakresie, naszym słuchaczom swobodniej poruszać się w przestrzeni religijno-intelektualnego zma-

gania się wiary i rozumu, a przede wszystkim otworzyć z ufnością na dalsze pogłębienie” – mówi dyrektor Studium, o. Norbert Lis.

Studium rozpoczęło działalność 19 stycznia. Podczas uroczystej inauguracji jego uczestnicy otrzymali dominikańskie błogosławieństwo i wysłuchali wykładu inauguracyjnego, który wygłosił prof. Władysław Stróżewski. Następnie rozpoczęły się zajęcia.

Studium Dominicanum podjęło współpracę zarówno z instytucjami naukowymi, jak i formacyjnymi Polskiej Prowincji Dominikanów. Studium współpracuje więc z: Instytutem Tomistycznym, Dominikańskim Ośrodkiem Informacji o Nowych Ruchach Religijnych i Sektach, Studium Chrześcijańskiego Wschodu, Dominikańskim Studium Filozofii i Teologii, Kolegium Filozoficzno-Teologicznym Ojców Dominikanów oraz parafią Świętego Dominika.

W ramach Studium odbędą się serie wykładów składających się z dwóch cykli. Pierwszy trwać będzie od 19 stycznia do 15 czerwca 2013 roku i poświęcony zostanie najważniejszym kwestiom z filozofii i teologii. Na drugi cykl – od października 2013 do czerwca 2014 roku – złożą się wykłady i warsztaty poświęcone tradycji myśli dominikańskiej.

Odbywające się w dwie soboty miesiąca wykłady poprowadzą znani w swoich dziedzinach specjaliści, a wśród nich: abp Wacław Depo, biskupi Zbigniew Kiernikowski i Grzegorz Ryś, a także księża profesorowie: Waldemar Chrostowski, marianin Andrzej Szostek, Jerzy Szymik oraz ceniony spowiednik kapucyn Piotr Jordan Śliwiński.

Wykłady prowadzić będą też m.in. dominikanie: teolog o. Jacek Salij, filozof i teolog o. Jan Andrzej Kłoczowski, a także rektor Kolegium Filozoficzno-Teologicznego Dominikanów w Krakowie, o. Michał Paluch i dyrektor Instytutu Tomistycznego, o. Paweł Krupa. Wśród wykładawców świeckich znajdują się: znany filozof Władysław Stróżewski, filozof Agnieszka Maria Kijewska oraz teolog i biblista Krzysztof Mielcarek.

Za: www.dominkanie.pl

Uroczystość Sw. Pawła Pustelnika na Jasnej Górze

Dziś na Jasnej Górze ostatni dzień dziewięciodniowego nabożeństwa „Pawelek”. Nowennę wieńczy zewnętrzna uroczystość św. Pawła I Pustelnika, a jej początkiem jest Suma odpustowa. Uroczystej Eucharystii przewodniczył o godz. 11.00 w bazylice metropolita częstochowski abp Wacław Depo. Mszę św. licznie koncelebrowali ojcowie paulini.

Słowa powitania wygłosił przeor Jasnej Góry o. Roman Majewski. Niech ta Msza św. będzie wielkim dziękczynieniem i wielką prośbą zarazem we wszystkich

intencjach naszego Zakonu, ale i w intencjach naszego arcybiskupa, aby władze nauczyciela wiary, szafarza łaski i kierującego Kościołem wypełniał godnie, mężnie i w zdrowiu” – powiedział o. przeor. W homilii abp Wacław Depo przypomniał słowa Benedykta XVI, który powiedział, że „nie jest łatwo ukazywać otwarcie i bezkompromisowo to, w co i kogo wierzymy, zwłaszcza w kontekście, w którym żyjemy, w obliczu społeczeństwa, które często uważa ludzi żyjących wiarą w Jezusa za niemodnych i nie na czasie”.

„Pan Bóg nie jest konkurentem i granicą dla ludzkiej wolności, gdyż to właśnie ona obok rozumności stanowi o podobieństwie do Boga i ludzkiej godności. To dopiero na drogach wiary dochodzimy do pewności, że nie ma nic większego nad poznanie Boga w Chrystusie. Św. Paweł I Pustelnik jest szczególnym świadkiem i przewodnikiem takiego odkrycia w odosobnieniu i izolacji od świata zewnętrznego, ale jednocześnie o świadectwie o Bogu żywym, który jest i działa, i przekazuje łaskę tym, którym chce” – mówił kaznodzieja.

Abp Wacław Depo odczytał fragment przemówienia Prymasa Tysiąclecia kard. Stefana Wyszyńskiego z października 1960 r.: „Wciąż nam mówią: my nie walczymy z Kościołem. Odpowiadamy: my walczycie z religią, i z każdym przejawem religijności, dlatego usiłujecie przedstawić religię jako zbiór błędów i fikcji wyobraźniowych tzw. religiologia, którą zajmuje się jedna z sekcji PAN-u i przedmioty wykładane w szkołach warszawskich pod tym tytułem, jest niczym innym, jak wykazywaniem, metodą pseudonaukową bez sensu i nonsensu wszelkiej religijności jako takiej. To jest walka z odczuciem religijnym w duszy człowieka, aż tak daleko sprawy zaszyły? Prawdopodobnie będzie się próbować, aby poszły jeszcze dalej. Na tym etapie trzeba być świadomym, najmiłsi, o co właściwie chodzi. Jeżeli toczy się walkę z religijnością, z uczuciem i wrażliwością religijną, to trzeba schodzić dzisiaj po prostu do prawd natury ludzkiej. Trzeba wykazywać, że do osob-

owości człowieka, jako istoty rozumnej i wolnej, należy wrażliwość religijna, a co za tym idzie, biorąc oczywiście rzecz porównawczo, religijność chrześcijańska i katolicka we właściwym tego słowa znaczeniu. Musimy dzisiaj dużo mówić o naturalnej religijności człowieka, człowieka Bożego, wolnego i rozumnego'. Słowa z października 1960 r. jakże boleśnie powracają" – stwierdził arcybiskup.

Podczas Mszy św. odśpiewano "Te Deum. Na zakończenie błogosławieństwa relikwiami św. Pawła Pustelnika udzielił wszystkim zgromadzonym abp Wacław Depo. Oprawę muzyczną przygotował Jasnogórski Chór Mieszany pod dyr. Marcina Lauzera. Za: www.jasnagora.com

Powrót sercanów do krakowskiego „Domus Mater”

17 stycznia, sercanie w Krakowie Płaszowie znów wrócili do swego Domu Macierzystego. Po 29. miesiącach prac remontowych zamieszkali w odnowionym klasztorze, nazwanym Domus Mater. Pragną pod opieką Matki Boże Płaszowskiej, w zawiązanej na nowo wspólnocie, kontynuować swą misję sercańską, rozwijać różne dzieła apostołskie, służyć wszystkim przybywającym do tego miejsca.

Czujemy wyjątkowość tego momentu, przychodzimy do kaplicy, by odnaleźć naszego Pana w Eucharystii i w Jego słowie. By zaprosić Go, by pozostał jeszcze wyraźniej w tym wszystkim, co chcemy tutaj dla Jego królowania na ziemi czynić, by przyszedł z nową łaską i pozostał – mówił podczas Mszy św. odprawionej po raz pierwszy w nowej kaplicy prowincjał ks. Artur Sanecki. On też poświęcił kaplicę.

Uroczystej Eucharystii, a jednocześnie ingresowi nowego przełożonego wspólnoty ks. Grzegorza Piątka, przewodniczył kard. Stanisław Nagy, pamiętający początki domu płaszowskiego.

W homilii prowincjał zwrócił uwagę na potrzebę odczytania znaków czasu w prowadzeniu w tym miejscu dzieł apostołskich. Podkreślił, że człowiek i jego potrzeby winny być zawsze w centrum zainteresowania tutejszej wspólnoty.

Ile będziemy tu robić dla ludzi, którzy będą tu przybywać, modlić się, zadawać

pytania? Ile dla tych, którzy będą tu przychodzić do parafii, do ośrodków apostołskich? Na ile przez naszą pracę, będziemy uczestniczyć w misji Zgromadzenia poświęconego Jego Sercu, a więc tam gdzie jest On „zdjęty litością” dla drugiego człowieka i chce nas tą miłosierną litością i uwagą na drugiego nieustannie i coraz więcej zarażać – pytał ks. Sanecki. Podziękował także wszystkim, którzy od początku pracowali przy realizacji projektu gruntownego remontu budynku i tym, którzy wspierali to dzieło: wspólnotom w prowincji, dobroczyńcom oraz innym prowincjom zgromadzenia. Życzył nowym mieszkańcom dobrego początku i kontynuacji misji, jedności wspólnoty w bogactwie wielości zadań, otwarcia się na znaki czasu, a także stworzenia w tym miejscu czegoś pięknego dla Chrystusowego królestwa i dla ludzi.

- Wszyscy jesteśmy dłużnikami, najpierw wobec pierwszych budowniczych tego klasztoru ks. Wiechecia i ks. Wietechy, a potem kolejnych pokoleń sercanów, których widocznym symbolem i świadkiem jest ks. kard. Stanisław Nagy – powiedział podczas uroczystości przełożony ks. Grzegorz Piątek. Wyraził wdzięczność byłemu i obecnemu zarządowi prowincji, ekonomom i darczyńcom.

Przed nami zobowiązanie i wielka szansa, ale nasz cel jest prosty – to osiągnięcie świętości. A tym co buduje świętość i wspólnotę jest wiara. Środki do tego są zwyczajne: modlitwa, praca i adoracja. Jesteśmy pod opieką Matki Bożej Płaszowskiej i pod jej płaszczem chcemy tu pracować i rozwijać różne dzieła, w tym parafialne – podkreślił ks. Piątek, zapraszając wszystkich do współpracy.

Daję wam błogosławieństwo jako współbrat i przedstawiciel Kościoła. I chcę przypomnieć, że stajemy się wyjątkowo dużą częścią Kościoła krakowskiego poprzez prowadzone w Płaszowie dwie parafie i domy zakonne. Z tego tytułu mamy być jednego ducha – powiedział na zakończenie kard. Stanisław Nagy.

W nowej jadalni, ks. Artur Sanecki w imieniu prowincji podziękował byłemu ekonomowi ks. Grzegorzowi Kurzajowi za bezpośrednie czuwanie nad pracami remontowymi. Słowa wdzięczności skierował także do ustępującego z urzędu przełożonego wspólnoty Kraków II (Biała Dom) ks. Kazimierza Wójtowicza.

Za: www.sercanie.pl

U chrystusowców w Poznaniu uroczystości ku czci Współzałożyciela

17 stycznia w Domu Głównym Towarzystwa Chrystusowego w Poznaniu odbyły się uroczystości w 29. rocznicę śmierci sługi Bożego o. Ignacego Posadzego. Ksiądz Arcybiskup Stanisław Gądecki – Metropolita Poznański dekretem „Odpust w Roku Wiary” wyznaczył kaplicę, gdzie

znajduje się grób sługi Bożego, na miejsce zyskiwania odpustu zupełnego. Odpust ten można uzyskać przez nawiedzenie grobu o. Ignacego, spełniając pozostałe warunki odpustowe, przez cały „Rok Wiary”. Ponadto na 17 stycznia 2013 r. została wyznaczona przez Metropolitę Poznańskiego data specjalnego nabożeństwa właśnie przy doczesnych szczątkach sługi Bożego.

O godzinie 16.30 rozpoczęła się modlitwa różańcowa, a o godzinie 17,00 uroczystej Mszy Świętej przewodniczył Ksiądz Biskup Grzegorz Balcerak, wikariusz generalny Archidiecezji Poznańskiej. Z Księdzem Biskupem koncelebrowali: przełożony generalny ks. Tomasz Sielicki wraz z członkami Zarządu Generalnego i Rady Generalnej, chrystusowcy z Domu Głównego, Mórkowa, Łomianek, Puszczkowa. We Mszy Świętej uczestniczyli: seminarzyści, bracia zakonnicy, Siostry Misjonarki Chrystusa Króla oraz wierni świeccy z Archidiecezji Poznańskiej, w tym z rodziny Sługi Bożego. Uczestnicy uroczystości na nowo odczuli świadectwo wiary złożone przez ojca Ignacego, wyprasali łaski za jego wstawiennictwem oraz modlili się o jego beatyfikację. Za: www.chrystusowcy.pl

Wdzięczność Kaszubów dla o. prof. Adama Sikory OFM

W dniu 14 stycznia, po X edycji Verba Sacra. Biblia Kaszubska w ratuszu miejskim w Wejherowie, Prezydent Miasta Krzysztof Hildebrandt wyróżnił o. prof. UAM dr. hab. Adama Ryszarda Sikorę OFM, kierownika Zakładu Egzegezy Staroego i Nowego Testamentu na Wydziale Teologicznym UAM w Poznaniu, „Medalem Róży” - „w uznaniu zasług za rozwój kultury Kaszub i dbałość o zachowanie mowy Ojców, za współtworzenie fenomenu, jakim jest cykl „Verba Sacra. Modlitwy Katedr Polskich” od 10 lat goszczący w murach wejherowskiej kolegiaty”.

O. Adam R. Sikora od 1993 roku przygotowuje teksty biblijne na roczne edycje, dokonując przekładu na język kaszubski z języka hebrajskiego lub greckiego. Jest on także autorem komentarza teologicznego wygłaszanego przed każdą edycją. Teksty biblijne czyta po kaszubsku nieprzerwanie od 10 lat, pochodząca z Kaszub, wybitna aktorka polska Danuta Stenka. Reżyserem całości projektu jest Przemysław Basiński z Poznania. Po dziesiątej edycji wraz z o. Adamem „Medalem Róży” został

wyróżniony również Przemysław Basiński, a Danuta Stenka otrzymała Nagrodę Prezydenta Wejherowa – Statuetkę Jakuba Wejhera. Za: www.franciszkanie.net

Nagrody Festiwalu Kolęd i Pastoralek w Niepokalanowie

13. Ogólnopolski Festiwal Kolęd i Pastoralek „Nasze wieczne kolędowanie” w Niepokalanowie gościł – jak, co roku – wielu wykonawców z różnych stron Polski. Nie wystraszyły artystów niskie temperatury ani zasypany śniegiem Niepokalanów. Po całodziennych sobotnich zmaganiach w sali św. Bonawentury w niedzielę (20 stycznia) ogłoszono wyniki. Spośród 33 uczestników nagrodę Główną Grand Prix odebrał Maksymilian Miszczyk ze Szkoły Podstawowej w Lubochni. Na festiwal przyjechał z rodzicami.

Nagrody Specjalne otrzymali m.in. Ludowy Zespół Pieśni i Tańca Andrychów oraz zespół Nok Pęd Band z Nadarzyńskiego Ośrodka Kultury.

Takich okrzyków radości z występów na scenie, dyplomów i satysfakcji z nagród pieniężnych było wiele. Gratulacje laure-

atom składał wójt gminy Teresin – Marek Olechowski.

Nagrodę Specjalną otrzymał Stanisław Kiedrowicz z Wejherowa, jeden z najstarszych wiekiem uczestników festiwalu. Pięcioletnia Alicja Zawadzka z Klubu „Grzechotka” w Warszawie także otrzymała nagrodę specjalną.

O głównym zwycięzcy Maksymilianie Miszczyku i klimacie festiwalu mówi dyrektor Teresińskiego Ośrodka Kultury – Mariusz Cieśniewski.

Festiwal organizował Teresiński Ośrodek Kultury i Klasztor oo. Franciszkanów w Niepokalanowie. Patronem medialnym było Radio Niepokalanów.

Za: www.radioniepokalanow.pl

Z ostatniej chwili

PODPALONO KOŚCIÓŁ FRANCISZKANÓW W ALBANI

Spalono kościół franciszkanów w Albanii w mieście Fier, na południu tego kraju. W niedzielę 20 stycznia popołudniu po Mszy św. 25-letni młody człowiek przyszedł do słowackiego franciszkanina o. Jaroslava Cara, przełożonego misji, z pytaniem czy pracujący w tym kościele zakonnicy wierzą w tego samego Boga, co papież.

Gdy usłyszał potwierdzenie, zagroził, że nie da misjonarzom spokoju. Wydawał się być pod wpływem narkotyków. Na razie nieznaną są jego przekonania religijne.

Spalony żłobek w kościele franciszkanów we Fier

Groźby przez niego rzucone nie były jednak konkretne, dlatego nikt nie sądził, że bardzo szybko przekształcą się w dramatyczny w swych skutkach czyn.

Prawdopodobnie to on podpalił jedną świątynię, jaką mieli do dyspozycji franciszkanie. Zniszczenia są wielkie. Praktycznie rzecz biorąc kościół nie nadaje się już do duszpasterstwa. Jedynym miejscem posługi pastoralnej, jakim teraz dysponują zakonnicy ze Słowacji i Polski, są dawne pokomunistyczne bunkry z czasów Envera Hodży. Red.

Refleksja Tygodnia

O KRYZYSIE ŻYCIA ZAKONNEGO

Felieton o. Dariusza Kowalczyka SJ

Na różnych forach trwa dyskusja wywołana spektakularnym porzuceniem zakonu i kapłaństwa przez znanego w Gdańsku dominikanina, Jacka Krzysztofowicza. Jednym z wątków dyskusji jest stan życia zakonnego w ogóle. Może warto w tym kontekście przypomnieć refleksje amerykańskiego franciszkanina, Benedicta Groeschela.

Uważa on, że życie konsekrowane poszło w niewłaściwym kierunku i padło ofiarą tej samej rewolucji kulturalnej, która od lat 60-

tych ubiegłego wieku zrujnowała rodzinę i szkolnictwo wyższe.

Co robić, by życie zakonne się odrodziło? O. Groeschel stwierdza, że trzeba mu przywrócić autentyczny rys, którym jest tzw. graniczność. Od początku swego istnienia życie konsekrowane cechowało się granicznością, gdzie życie rodzinne stanowiło normę, granicznością była czystość, ubóstwo i posłuszeństwo przełożonym. O. Groeschel stwierdza: „Każdy człowiek obeznany z upadkiem życia konsekrowanego wie, że – z małymi

wyjątkami – obecnie owa graniczność została dzisiaj w USA prawie całkowicie utracona”.

Miejsce Pisma świętego i Tradycji zajęły tyleż modne, co niepewne teorie psychologiczne. Zabójcze dla osób zakonnych okazało się zastosowanie psychoterapii z założeniami Freuda skoncentrowanymi głównie na niszczeniu wszystkiego, co postrzegano jako elementy represyjne. W psychoterapii zabrakło całkowicie zdrowego rozsądku. Miejsce wiary w niezbedność łaski Bożej zajęły różne

pomysły na tzw. samorealizację. Hasło „odkryj samego siebie” zaczęło rozumieć w duchu szatańskiej pokusy z raję: „będziecie jak Bóg”.

Zdaniem o. Groeschela kryzys życia zakonnego wiąże się także z upadkiem liturgii: „Potężna tradycja benedyktyńska, oparta na medytacji, ustąpiła miejsca nieporozumieniom, jakoby liturgia miała być przede wszystkim widowiskiem, którego celem jest włączenie w nią wszystkich”.

Franciszkanin zauważa ponadto, że we wspólnotach zakonnych zaczęły się pojawiać elementy filozofii marksistowskiej, która przeciw wyrażała niepowetowane szkody milionom ludzi. Groeschel pisze z sarkazmem: „Biednemu Engelsowi nigdy

by do głowy nie przyszło, że ostatnimi ludźmi, którzy go traktują poważnie są zbłąkane zakonnice katolickie”.

O. Groeschel uważa, że życie konsekrowane musi się poddać radykalnej reformie, musi powrócić do radykalizmu Ewangelii i mądrości Tradycji. Ale jak dotąd nie ma – jego zdaniem – przykładu starego zgromadzenia, które zdecydowałoby się na taką reformę. Zazwyczaj w łonie starych zgromadzeń istnieje zdecydowany opór powiązany z obroną przeciętności i letniego sposobu życia, które nie odbiega wiele od życia w świecie.

Nawet jeśli ta ocena amerykańskiego zakonnika jest zbyt ostra, to niewątpliwie trzeba się zgodzić z tym, że tu i ówdzie laicyzacja i rewolucja kulturalna wtargnęły

już do głów osób zakonnych, do wewnątrz wspólnot zakonnych, powodując spustoszenie.

Czy w tej sytuacji potrzeba na nowo zdefiniować misję osób konsekrowanych? I tak, i nie. Nie, w tym sensie, w jakim Jan Paweł II napisał w „Novo millennio ineunte”: „Nie ulegajmy bynajmniej naiwnemu przekonaniu, że można znaleźć jakąś magiczną formułę, która pozwoli rozwiązać wielkie problemy naszej epoki. Nie, nie zbawi nas żadna formuła, ale konkretna Osoba oraz pewność, jaką Ona nas napenia: «Ja jestem z wami!».” (nr 29). Z drugiej strony proces laicyzacji stawia zakony przed „starym-nowym” pytaniem: Co i w jaki sposób mamy czynić? A czego należy unikać?

O. Dariusz Kowalczyk
Za: www.deon.pl

Wiadomości zagraniczne

Rozpoczęcie 200. Kapituły franciszkanów w Asyżu

Dnia 19 stycznia rozpoczęła się w Asyżu 200. Kapituła generalna Braci Mniejszych Konwentalnych, na którą przybyli delegaci, reprezentanci ponad czterotysięcznej rzeszy franciszkanów rozproszonych po całym świecie. Powitanie przybywających trwało przez cały dzień. Po wieczornych nieszporach miał miejsce obrzęd powitania braci przez Ministra generalnego przy Grobie św. Franciszka.

Wieczorem, o godz. 18.00 w Bazylice dolnej miała miejsce ceremonia powitania uczestników Kapituły oraz jej rozpoczęcie. Obecni byli bracia z 48 narodowości, którzy reprezentują współbraci rozproszonych w 65 krajach na całym świecie. Wraz z kustoszem Sacro Convento o. Giuseppe Piemontese przybyłych powitali biskup Asyżu Doemnico Sorrentino oraz burmistrz miasta inż. Claudio Ricci; wszyscy trzej przekazali duchowym synom św. Franciszka pozdrowienie od lokalnego Kościoła oraz miasta.

Kustosz Sacro Convento, miejsca, które gości Kapitułę generalną, skierował słowa powitania do „pielgrzymów przybyłych do źródła powołania i charyzmatu”, którzy przybyli do Asyżu, aby być „sam na sam z Ojcem Franciszkiem” i aby „znaleźć natchnienie i umocnienie” w tych świętych miejscach, pełnych historii i piękna.

Biskup Sorrentino ponowił uścisk, w imieniu Kościoła asyjskiego, który – w geście biskupa Asyżu Gwidona – objawił się względem Franciszka jako matka. Pasterz Asyżu wezwał zakonników do wysiłku, aby rozwijać łaskę charyzmatu franciszkańskiego, której nadal tak bardzo potrzeba oraz do kroczenia wspólnie z Kościołem w poddaniu i posłuszeństwie, tak jak pragnął tego Święty.

Z kolei burmistrz Asyżu mówił o konieczności budowania „nowej ekonomii wspólnotowej”, w której dominują relacje odnowione i przepojone radością, którą trzeba ponownie odnaleźć, w społeczeństwie, które w budowaniu „nowego humanizmu” powinno czerpać inspirację z charyzmatu franciszkańskiego.

Po pierwszych nieszporach niedzielnych, przy udziale chóru Bazyliki papieskiej św. Franciszka, bracia zeszli do krypty św. Franciszka, gdzie przy grobie swojego Zakonodawcy wzywali Ducha Świętego, aby towarzyszył im w obradach Kapituły.

Każdy z przełożonych wyższych (prowincałowie, kustosze) oraz odpowiedzialni za delegatury w procesji podchodzili w kierunku grobu Świętego, gdzie – w symbolicznym geście – składali na ręce Ministra generalnego fra Marco Tasci album fotograficzny ze zdjęciami wszystkich wspólnot i klasztorów oraz publikacje dotyczące historii własnej jurysdykcji.

Na zakończenie krótkiego nabożeństwa bracia odśpiewali antyfonę Sanctae Pater pozdrawiając w ten sposób Serafickiego Ojca, wokół którego się zgromadzili.

W niedzielę 20 stycznia bracia kapitulni zbrali się na uroczystej Mszy św., sprawowanej przez biskupa Asyżu a popołudniu wysłuchali konferencji duchowej Enzo Bianchi, znanego założyciela wspólnoty monastycznej.

W poniedziałek 21 stycznia zbrali się na obradach w Sali Papieskiej Sacro Convento. Po zatwierdzeniu spraw organizacyjnych, wysłuchali sprawozdania, przedstawionego przez ministra generalnego.

Więcej na: www.capgenofmconv2013.info

Rekolekcje polskich misjonarzy w Boliwii

Jeśli któryś z naszych misjonarzy w Boliwii w czasie Świąt Bożego Narodzenia tęskni za ojczyzną, to na pociechę może pomyśleć, że już 26 grudnia będzie mógł się zobaczyć ze swoimi rodakami, zaśpiewać polskie kolędy i uraczyć się polskim ciastem i bigosem. Co roku zaraz po świętach zjeżdżają się Polacy do domu ss. Służebniczek w Cochabambie na wspólne rekolekcje. Księża, siostry zakonne i wolontariusze nie szczędzą trudu podróży, żeby spędzić wspólnie dwa dni przepłatane modlitwą i rozmową. Nie wszyscy jednak mogą dotrzeć. Z liczby ponad 100 polskich misjonarzy w Boliwii, w tym roku zbraliśmy się w 20 osób.

Przyjechali reprezentanci wszystkich rejonów: z tropiku i z Altiplano, spod granicy z Brazylią i spod granicy z Argentyną. Najdłuższą drogę musieli jednak pokonać rekolekcjoniści. Misjonarze dla misjonarzy przyjechali z Koszalina. Ksiądz Rafał Jarosiewicz jest tam odpowiedzialny za Szkołę Nowej Ewangelizacji. Towarzyszyły mu

Magda Plucner i Ewelina Biedrzycka, należące do wspólnoty ewangelizacyjnej.

Chyba wszystkich nas ujęły prostata i dobroć, z jakimi przemawiał ks. Rafał, jakie płynęły też ze świadectw świeckich kobiet. Nie tyle opowiadali o Bogu, co przepowiadali jego obecność. Kazania dopełniali modlitwą i tym sposobem czynili Słowo żywym. Ku zdziwieniu wszystkich godziny spędzone w kaplicy stawały się krótkie. Wspólna modlitwa wstawiennicza uczyła nas wzajemnej troski o siebie, próśby o rozwinięcie charyzmatów drugiej osoby. Doświadczenie modlitwy w językach, daru prorocтва, uzdrowienia rozpały w nas pragnienie ewangelizacji.

Jak zawsze był też czas na wspólne kolegowanie, rozmowy, dzielenie radości, oglądanie filmu. Ponadto były prezenty. Ojciec kolekcjonista przywiózł płyty z konferencjami duchownymi, które pewnie będą służyć przez cały rok ku umocnieniu naszych serc. *Ks. Wojciech Błaszczak, Cochabamba, Boliwia*

Misjonarze werbiści nagrodzeni za zasługi dla polskiej kultury

Za wybitne zasługi w propagowaniu kultury polskiej i osiągnięcia w pracy misyjnej 3 polskich werbistów odznaczonych zostało najwyższymi odznaczeniami państwowymi. Na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych RP, postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2012 roku, Prezydent Bronisław Komorowski, odznaczył o. Czesława Osieckiego SVD, o. Tadeusza Piecha SVD i o. Stanisława Wyparło SVD Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Od lewej: o. Czesław Osiecki, o. Tadeusz Piech i o. Stanisław Wyparło.

Wszyscy trzej ojcowie wyjechali na misję do Indonezji we wrześniu 1965 roku. O. Tadeusz Piech SVD wrócił na stałe do Polski latem 2012 roku. O. Czesław Osiecki SVD i o. Stanisław Wyparło SVD nadal pracują na wyspie Flores (Indonezja).

Order Odrodzenia Polski, ustanowiony w 1921 roku, nadawany jest za wybitne zasługi położone w służbie państwu i społeczeństwu, a zwłaszcza za wybitne osiągnięcia w działalności publicznej podejmowanej z pożytkiem dla kraju, za szczególne zasługi dla umacniania suwerenności i obronności kraju, dla rozwoju gospodarki narodowej, służby publicznej, za wybitną twórczość naukową, literacką i artystyczną, za wybitne zasługi dla rozwoju współpracy Rzeczypospolitej Polskiej z innymi państwami i narodami. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski jest drugim, po Orderze Orła

Białego, najwyższym polskim państwowym odznaczeniem cywilnym. Jan Wróblewski SVD.
Za: www.werbiści.pl

Polscy olimpijczycy pamiętają o Śp. O. Ryszardzie Gamańskim SVD

Kapituła Polskiego Komitetu Olimpijskiego ds. Odznaczeń przyznała pośmiertnie śp. o. Ryszardowi Gamańskiemu SVD Złoty Medal „Za zasługi dla polskiego ruchu olimpijskiego”.

Medal przyznawany jest zasłużonym w popularyzowaniu dorobku polskiego sportu, propagowaniu idei olimpijskiej i jej wartości oraz promowaniu jej w różnych środowiskach.

O. Ryszard Gamański SVD, misjonarz w Australii, całe życie poświęcił dwóm pasjom: duszpasterstwu i piłce nożnej. Swoją pasję piłkarską opisał w książce pt. „Kapelan Białych Orłów”, w której wspomina spotkania ze znanymi ludźmi związanymi z futbolem i piłkarzami: śp. Kazimierzem Górskim, Jackiem Gmochem, śp. Kazimierzem Deyną, Andrzejem Szarmachem, wieloma innymi. W Australii śp. o. Ryszard Gamański SVD był przez wiele lat prezesem Klubu sportowego „Polonia” w Plumpton. W Polsce, w jego rodzinnej miejscowości – Nidzica – od 12 lat odbywają się turnieje piłkarskie o puchar ks. Ryszarda Gamańskiego.

O. Gamański zmarł 10 października 2012 roku, w Sydney, w wieku 73 lat. Pogrzeb odbył się 15 października w kaplicy domu zakonnego Księży Werbistów w dzielnicy Marsfield. Ciało o. Ryszarda zostało pochowane na cmentarzu w Macquarie Park w Sydney.

Medal przyznany został na posiedzeniu Kapituły PKOl w dniu 25 października 2012 roku. Medal przyznaje się na wniosek organizacji sportowych w kraju i za granicą, polskich placówek dyplomatycznych i konsularnych, zarządów organizacji polonijnych, terenowych rad regionalnych PKOl, Komisji Zarządu PKOl lub Sekretarza Generalnego PKOl. Medal z najcenniejszego kruszcu otrzymuje działacz lub organizacja, która współpracuje z Polskim Komitetem Olimpijskim ponad 10 lat oraz wykazuje się szczególną aktywnością w popularyzowaniu polskiego sportu w kraju i za granicą. Jan Wróblewski SVD

Za: www.werbiści.pl

Bożonarodzeniowe spotkanie dla dzieci więźniów z boliwijskiego Montero

Na zakończenie okresu bożonarodzeniowego, po raz szósty, franciszkanie z Montero zorganizowali spotkanie dzieci z rodzicami, czasowo odosobnionymi w miejscowym więzieniu.

W pierwszych latach lista dzieci, którą otrzymywaliśmy z więzienia, nie przekraczała 80 dzieci, w tym roku podniosła się do 140 – opowiada o. Jan Kukła,

duszpasterz więźniów i wieloletni misjonarz w Boliwii. – Naturalnie oznacza to, że również liczba osadzonych i oczekujących na wyrok się zwiększyła, osiągając rekordową liczbę 220 więźniów – dodaje franciszkanin. Więźniowie przebywają w zakładzie karnym, który budowany był jako tymczasowy areszt dla maksymalnie 30 zatrzymanych.

Powody dla których skazani znajdują się w więzieniu rozkładają się równomiernie – wylicza o. Jan. – 30% za handel narkotykami, 30% stanowią ci, którzy mieli problemy z siódmym przykazaniem, następne 30% to sprawy rodzinne, nieplacenie alimentów, oraz inne grzeszki związane z szóstym przykazaniem. Pozostałe 10% to „niewinne” ofiary ósmego przykazania. Być może wielu z nich zostanie objętych prawem amnestii, które jest w ostatniej fazie przygotowawczej i ma niedługo wejść w życie. Problem jest jednak w tym, że aby skorzystać z tego „przywileju” trzeba się przynajmniej do winy – tłumaczy misjonarz.

Obecnie duszpasterstwo parafialne, w ramach resocjalizacji oferuje więźniom zajęcia na kursie kroju i szycia (12 uczestników), zajęcia z zakresu szkoły podstawowej (30 uczestników), rękodzielnicztwa (15 osób). Według prawa „dzień redukuje dzień”, uczestnicząc w zajęciach można zmniejszyć wyrok więzienia.

W grudniu ubiegłego roku, na obrzeżach Montero, zostało otwarte nowoczesne więzienie dla 300 osób. W ubiegłym tygodniu zamieszkało tam pierwszy raz 18 „ochotników” z Montero. – Okazało się, że otwarcie było czystą fikcją w ramach wykonania rocznego planu, a wiadomości, które podała prasa są ekstremalnie sprzeczne z rzeczywistością – opowiada o. Jan. Pawilon nie posiada energii elektrycznej i tylko jedną butlę gazową, która w dzień wykorzystywana jest do przygotowania posiłku, a w nocy z zamontowaną lampą oświetla korytarz. Więzienie ma studnię z mulista wodą, która po odstaniu służy jedynie do mycia. – Jak zawsze, jedyna ścieżka nadziei na rozwiązanie problemu prowadzi do franciszkańskiej parafii – mówi misjonarz. – Tym razem było podobnie i zakupiliśmy podwójny lastrykowy zlewozmywak, który posłuży, jako „podręczna” pralka, dużą butlę gazową, kilka garnków, talerzy i sztućców. Na jakiś czas wystarczy – dodaje z troską franciszkanin.

Za: www.zakonfranciszkanow.pl

Biblioteka i Archiwum Polonijne w Sao Paulo online

Ks. Andrzej Wojteczek SChr, duszpasterz Polaków w São Paulo informuje o powstaniu Internetowej Biblioteki Polonijnej w tym największym mieście Ameryki Południowej.

Jest już dostępna w sieci internetowej baza biblioteczna oraz baza dokumentów archiwalnych dotycząca dziejów emigracji polskiej w São Paulo. Jest to dopiero początek prac i materiały będą sukcesywnie gromadzone i wprowadzane.

Zbiór książek i czasopism polskojęzycznych na dzień dzisiejszy to około 4.800 woluminów tematycznie skatalogowanych i liczba ich rośnie w miarę napływania wielu darowizn.

Dział „Archiwum” to przede wszystkim archiwalne zdjęcia, wspomnienia, zapiski, dokumenty, które odnoszą się do historii emigracji polskiej w São Paulo. Zbiór ten również stale się powiększa i wkrótce

będzie wprowadzony do bazy danych online. Na stronie internetowej istnieje możliwość rejestracji użytkowników, jak również zamieszczania komentarzy i opisów do zgromadzonych materiałów.

Strona internetowa oraz baza danych zostały stworzone na przestrzeni poprzedniego roku przez ks. Andrzeja Wojteczka. Ksiedzu Andrzejowi gratulujemy bardzo ciekawej inicjatywy, a zainteresowanych zapraszam do korzystania z jej zasobów pod adresem:

www.bibliotecapolonesa.com.br

Za: www.chrystusowcy.pl

Zapowiedzi wydarzeń

Zaproszenie na Sympozjum „Misja Bułgarska Zmartwychwstańców 1863 – 2013”

W bieżącym roku przypada 150. Rocznica istnienia Misji Bułgarskiej Zmartwychwstańców. Z tej okazji organizujemy konferencję naukową, dotyczącą ich duchowości i historii.

Polska Prowincja oraz Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie zapraszają w dniu 19 lutego 2013 r. na Międzynarodowe Sympozjum z cyklu „Duchowość klasztorów Polskich: przekaz i komunikacja”, którego tytuł brzmi: „Misja Bułgarska Zmartwychwstańców: 150 lat w służbie Kościołowi i społeczeństwu”.

W programie:

bp dr Krzysztof Nitkiewicz: *Bułgarski Kościół „sui iuris”*

bp Christo Proykov (Egzarcha Apostolski w Bułgarii): *Korzenie katolickiej społeczności w Bułgarii sięgające Cyryla i Metodego*

ks. prof. dr hab. Wojciech Misztal (UPJPII): *Staranie o pomyślną przyszłość: rola duchowości w świetle wybranych kazań o. Łukasza Wronowskiego CR*

p. dr hab. Janina Kostkiewicz, prof. UJ: *Filozoficzne podstawy wychowania w pismach twórców systemu pedagogicznego zmartwychwstańców*

ks. prof. dr hab. Stefan Koperek CR: *Misja Bułgarska (Historia – wspomnienia – nadzieje na przyszłość)*

ks. dr Radosław Kimsza (Białystok): *Chrześcijański monastycyzm - jedyna droga przeobstwienia człowieka*

ks. mgr lic. Wojciech Mleczko CR: *Wkład zmartwychwstańców w formację duchowieństwa unickiego*

ks. mgr Lucjan Bartkowiak CR (Centro Aletti, Rzym): *Ikona Zstąpienia Chrystusa do otchłani*

Sympozjum odbędzie się w Centrum Resurrectionis w Krakowie, ul. ks. Stefana Pawlickiego 1. Rozpoczęcie o godz. 9:00 uroczystą Mszą św., celebrowaną przez ks. bpa Krzysztofa Nitkiewicza. Zakończenie nieszpornymi wschodnimi. Będzie również możliwość zwiedzenia kaplicy wschodniej, a także muzeum i wystawy

okolicznościowej. Więcej informacji można znaleźć na www.biz.xcr.pl

40-lecie ISKK Sympozjum naukowe

Z okazji 40-lecia istnienia Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego SAC (ISKK) we wtorek 22 stycznia odbędzie się w Warszawie sesja naukowa z udziałem zaproszonych gości reprezentujących instytucje naukowe w Polsce.

W pierwszej części dr Lucjan Adamczuk przedstawi historię ISKK. Następnie prof. Elżbieta Firlit omówi wkład ISKK do socjologii w Polsce a Grzegorz Gudaszewski zaprezentuje wyniki badania dominantes. W części popołudniowej przewidziana jest wystąpienie prof. Andrzeja Ochockiego na temat spisów duchowieństwa oraz prof. Włodzimierza Okrasy na temat współpracy ISKK z Głównym Urzędem Statystycznym.

ŚP. KS. JAN KUBICA (1950-2013) CM

W piątek 18 stycznia 2013 roku w domu Zgromadzenia Księży Misjonarzy w Krakowie na Kleparzu odszedł do wieczności Śp. Ks. Jan Kubica CM. Urodził się 27 marca 1950 roku w Rybniku diecezja katowicka. W 1968 r. wstąpił do Zgromadzenia Księży Misjonarzy a święcenia kapłańskie otrzymał 31 maja 1975 roku z rąk biskupa Albina Małysiaka.

Placówki:

1975-1978 – Pabianice, katecheta

1978-1980 – Bydgoszcz św. Wincenty, wikary, katecheta

1980-1985 – Zakopane Olcza, katecheta
1985-1998 – Wrocław św. Józef, wikary, proboszcz i superior od 1989
1998-2000 – Iłowa, katecheta
2000-2001 – Sopot, katecheta
2001-2003 – Trzciel, wikary, katecheta
2003-2013 – Gozdnicza, wikary, proboszcz od 2004

Pogrzeb odbędzie się dnia 24 stycznia 2013 r. (czwartek) 10.30 – Msza św. w kościele Księży Misjonarzy w Krakowie na Kleparzu 12.30 – Odprowadzenie od bramy Cm. Rakowickiego do grobowca Księży Misjonarzy
Za: www.zbsj.pl

ŚP. O. EDWARD MACIEJEWSKI (1935-2013) OFMConv

Dnia 18 stycznia 2013 r. w szpitalu w Krakowie zmarł w wieku 78 lat, w 59 roku życia zakonnego i 51 roku kapłaństwa O. Edward Eugeniusz Maciejewski, jubilat w Zakonie i kapłaństwie.

Eugeniusz Maciejewski urodził się dnia 3 marca 1935 r. we wsi Niedźwiedz (woj. kujawsko-pomorskie) jako syn Franciszka i Marianny z d. Grabowska. Bardzo wczesnie stracił rodziców: matka zmarła w 1936 r., natomiast ojciec stracił życie podczas wojny w 1942 r. Opiekowała się nim najstarsza siostra. W 1947 r. wraz z siostrami przeprowadził się na Dolny Śląsk do Jawora, gdzie ukończył szkołę podstawową oraz dwie klasy szkoły ogólnokształcącej. Po ukończeniu IX klasy został przyjęty do Zakonu Franciszkanów. 30 sierpnia 1953 r. rozpoczął nowicjat w Łagiewnikach k/Łodzi, zaś rok później w Niepokalanowie złożył pierwszą profesję zakonną. W latach 1956-1958 studiował filozofię w Łagiewnikach, równocześnie kończąc korespondencyjnie szkołę średnią i przygotowując się do matury, którą zdał w 1958 r. w Łodzi. Następnie studiował teologię w Krakowie. Wieczyste śluby zakonne złożył w krakowskiej bazylice 7 października 1959 r. Święcenia kapłańskie

otrzymał dnia 16 czerwca 1962 roku w Krakowie.

Po roku studium pastoralnego w Krakowie został skierowany do klasztoru w Szklarskiej Porębie, gdzie pracował przez trzy lata jako wikariusz parafii i katecheta. W latach 1966-68 pracował jako katecheta w Kowarach. Od grudnia 1968 roku przez pół roku pracował w wikariacie w Pewli Małej k/Żywca, a od kwietnia 1969 do lipca 1972 r. jako katecheta i wikariusz parafii w Dąbrowie Górniczej - Gołonogu. W 1972 r. został mianowany wicerektorem, a osiem lat później rektorem Niższego Seminarium Duchownego w Legnicy.

W czasie pobytu w Legnicy podjął studia na Wydziale Historii Uniwersytetu Wrocławskiego, uzyskując 25 stycznia 1978 r. dyplom magistra historii. W r. 1981 otrzymał nominację na członka prowincjalnej Komisji ds. Wychowania i Nauki, zaś w r. 1987 został wybrany Prefektem Studiów oraz magistrem II Nowicjatu. W r. 1986 o. Edward został przeniesiony do Radomska, a rok później do Głogówka, gdzie spędził dwa lata. Od sierpnia 1989 r. aż do dnia śmierci przebywał w Krakowie, pełniąc obowiązki archiwisty. W roku 2012 o. Edward obchodził jubileusz 50-lecia kapłaństwa. Tydzień przed świętami Bożego Narodzenia doznał nagle udaru mózgu i został w stanie ciężkim przewieziony do szpitala im. Józefa Dietla w Krakowie, gdzie po miesiącu odszedł do Pana.

Uroczystości pogrzebowe śp. O. Edwarda Maciejewskiego odbędą się we środę 23 stycznia w Krakowie. O godz. 11.00 odprawiona zostanie Msza św. pogrzebowa w bazylice św. Franciszka, a o godz. 12.30 wyruszy procesja z ciałem Zmarłego od bramy cmentarza na Salwatorze.

Za: www.zakonfranciszkanow.pl

ŚP. S. MARIA RAFAŁA HELENA SAAR (1910-2013)

Zmarła jedna z najstarszych polskich zakonnicek – siostra Maria Rafała Helena Saar od Jezusa Hostii. Miała 103 lata, w zgromadzeniu sióstr urszulanek Serca Jezusa Konającego spędziła 86 lat. Dobrze знаła św. Urszulę Ledóchowską. S. Rafała zmarła 19 stycznia o godz. 17.00. Msza św. pogrzebowa zostanie odprawiona w środę 23 stycznia o godz. 12.00 w kościele św. Jana Chrzyciela w Kazimierzu. Pogrzeb nastąpi bezpośrednio po liturgii, na tamtejszym cmentarzu.

Helena Saar urodziła się w Łodzi, w rodzinie robotniczej. Wstąpiła do urszulanek szarych 13 kwietnia 1927 r., mając 17 lat.

Chciała to zrobić wcześniej, ale na taki krok nie zgadzał się jej ojciec. Po dwóch latach została nowicjuszka w Pniewach, gdzie miała częsty kontakt ze św. Urszulą Ledóchowską, którą nazywała „matuchną”.

Zresztą właśnie założycielka zgromadzenia nadała jej zakonne imiona. Młoda urszulanka wybrała sobie trzy imiona: Hermenegilda, Magdalena lub Zyta. Ale żadne z nich nie przypadło do gustu św. Urszuli, która zaproponowała nowicjuszcze inne – Rafała.

Po roku siostra Rafała była już po pierwszych ślubach zakonnych i trafiła do swojej pierwszej placówki, do rodzinnej Łodzi. Początkowo miała pracować tam tylko dwa tygodnie, na zastępstwie, w sierocińcu w Arturówku. Z 14 dni zrobiło się 9 lat. Właśnie w Łodzi złożyła swoje śluby wieczyste (w 1933 r.).

W czasie okupacji niemieckiej s. Rafała pojechała do domu rekolekcyjnego Krucjaty Eucharystycznej w Kazimierzu k. Lutomska.

Po kilku miesiącach Niemcy wywieźli stamtąd dzieci i aresztowali 8 sióstr, wśród nich siostrę Rafałę. Trafiła do obozu pracy w Bojanowie, gdzie spędziła 2 i pół roku. Pracowała w polu, kopała glinę i szyła mundury dla wojska. Niemcy utrudniali praktyki religijne, uniemożliwiali też kontakty w ramach zgromadzenia. S. Rafała zachorowała na zapalenie płuc i została zwolniona z obozu. Leczyła się w domu swojej siostry pod Piotrkowem, a gdy nabrała sił, dołączyła do urszulanek

mieszkających w Milanówku. Tam przeżyła powstanie warszawskie i inwazję sowiecką.

W 1945 r. wraz z inną siostrą przyjechała do Łodzi, przywożąc ze sobą 16 osieroconych dzieci. Niebawem zamieszkała wraz z nimi w zrujnowanym domu w Kazimierzu. I spędziła tam ponad 60 lat.

Dopiero w podeszłym wieku zamieszkała w domu przy ul. Obywatelskiej w Łodzi.

Za: www.deon.pl

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych

Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce